

Saloona

הבלוג של שין שין

szobelsh

אוהבת לקרוא. ולכן אכתוב כאן בעיקר על ספרים. כמו כן אני מנהלת את מועדון קוראות תל אביב - מועדון חברתי חינמי לנשים חובבות קריאה מתל אביב, רמת גן, גבעתיים ואזור המרכז, אתן יותר ממוזמנות לחפש אותנו בפייסבוק "מועדון קוראות תל אביב" להצטרף לקבוצה ולמפגשים. אוהבת מוזיקה. אוהבת קולנוע. אוהבת לשחות. ואת הילדים ובן הזוג, כמובן.

הטפט הצהוב – הצגת פרינג' מיוחדת בתיאטרון "הסימטה"

"הטפט הצהוב" מאת שרלוט פרקינס גילמן הוא אחד הסיפורים האהובים עליי. זהו סיפור אותו היכרתי לפני שנים רבות במהלך לימודי הספרות האנגלית באוניברסיטה (תקופה קסומה!) והוא הטביע עליי את חותמו. לכן שמחתי וגם קצת הופתעתי לראות שבתיאטרון הסימטה מוצגת גרסה בימתית שלו. ועוד יותר שמחתי לראות את המחזה בהזמנת מועדון הצופות של סלונה. הייתי סקרנית לראות כיצד הבמאית מצליחה להפוך סיפור קצר, שהוא למעשה זרם התודעה של דמות אחת, אישה המאבדת את שפיות דעתה במהלך חופשת קיץ בבית נופש בכפר, למחזה המוצג על במה.

לשמחתי גיליתי שהטקסט של הסיפור לא שונה או עובד והוא מוצג במלואו. כמו כן, הבמאית בחרה בפיתרון ייחודי, שתי שחקניות המגלמות שני היבטים של האישה, גיבורת המחזה. אחת היא האישה הטובה, הכנועה, השואפת להיות רעיה ואם למופת לבעלה הרופא השקול וההגיוני. והשנייה היא האישה הפראית, שכולה תשוקה, יצירתיות ויצרים, השואפת לשבור את הכללים ולהפר את הוראות הרופא הטוב. שתיהן יחדיו מנסות להתמודד עם החופשה הכפויה בכפר, הרחק מאנשים, גירויים ועבודה מעניינת. חופשה אותה כפה הבעל הסמכותי על רעייתו הצעירה שסובלת ככול הנראה מדיכאון לאחר לידה, מצב שכונה באותם ימים (סוף המאה ה-19) עצבים רופפים, היסטריה או משהו דומה. בנוסף, מאחורי שתי השחקניות המעולות המופיעות על הבמה המנימליסטית והחשופה, מוקרן על המסך הצד הגלוי של הסיפור. האישה כפי שהיא נראית לעין, יושבת על המיטה בחדר הילדים ההרוס, כותבת ביומנה ומתבוננת בטפט המוזר שעל הקיר.

שתי השחקניות, פלוס פיסת בד צהובה, מחוללות על הבמה במין ריקוד מוטרף למחצה של ייאוש ושימחה, אובדן וחיפוש, כניעות ומרד. הדמויות האחרות אינן נוכחות אלא דרך עיניה ומילותיה של הגיבורה שלנו. אישה הכלואה ומבודדת נגד רצונה, ששואפת לחיים, חברה ועבודה, אבל נאלצת להיכנע לסמעות ולתכתיבי בעלה והחברה הסובבים אותה. הסיפור הוא קשה ומכמיר לב אך הוא גם סיפור של מרד, יצירה ושיחרור ועוצמתו אינה פגה אלא אף מתעצמת יותר מ-130 שנה לאחר שנכתב.

לדעתי, היצירה התיאטרונית המשמעותית והמעניינת בארץ מתרחשת כרגע בעיקר התיאטראות הפרינג', שאינם עסוקים בלבד ולרצות את הקהל. זה בהחלט לא "שיער", "מרי לו" או "אוויטה". זה משהו אחר, מחוספס, שונה, בועט וחדש. ישבתי מרותקת לכיסאי ויצאתי בתחושת מועקה וסיפוק. שווה צפייה!

נב אל תפספסו ביקור במרפסת הגג היפהפייה של תיאטרון הסימטה. אבל את הקפה והכיבוד כדאי שתשיגו במקום אחר. המזנון הקטנטן במקום מציע מבחר של קפטריית בית ספר בעיירה נידחת. ראו הוזהרתם.

מחזה ובימוי: מלכה מרין
 עיצוב תפאורה, תלבושות, בנה ווידאו: מיכל יעקבי
 עיצוב תנועה: איילה פרנקל
 עיצוב תאורה: יעקב סליב
 מוזיקה מקורית: יוני טל (לזכרו של דימיטרי טולפנוב)
 וידאו: נטלי בר-און
 שחקניות: רונה זורלא ואלינור פלקסמן
 מנהלת הצגה: אחינעם לוי
 צילום: דניאל סמדר

